

The Holy See

APOSTOLIC JOURNEY OF HIS HOLINESS
BENEDICT XVI
TO TURKEY
(NOVEMBER 28 - DECEMBER 1, 2006)

**DIVINE LITURGY OF SAINT JOHN CHRYSOSTOM
ON THE FEAST OF SAINT ANDREW THE APOSTLE**

ADDRESS OF THE HOLY FATHER

*Patriarchal Church of Saint George in the Phanar, Istanbul
Thursday, 30 November 2006*

SEN JORJ PATRIKHANE KİLİSESİNİN

KUTSAL LİTÜRJİ MERASİMİ

Kostantinopolis Kilisesinin Koruyucu Azizi Havari Andreas bayramının kutlandığı bu Kutsal Litürji bizleri Havariler dönemindeki ilk Kilise'ye geri götürüyor. Markos ve Matta'nın İncilleri İsa'nın iki kardeşi ne isimle çağırdığına değiniyor. İsa, onlara Andreas ve Simon'a Kefa veya Petrus diyerek: "Ardımdan gelin, sizleri, ağıni insanlar arasına atan balıkçılar yapacağım" (*Matta* 4, 19; *Markos* 1, 17). Dördüncü İncil Andreas'ı, bizans geleneğinde bilindiği gibi, "*o protoklitos*", ilk çağrılan olarak tanıtıyor. Kardeşi Simon'u İsa'ya götüren Andreas'tır (*Yuhanna* 1, 40).

Bugün o iki kardeşin, Simon ve Petrus'un birliğini ve o çağrılarını, bir kez daha Patrikhanenin Sen Jorj Kilisesinde yaşıyoruz. Biri Petrus'un Halefi diğeri de Kardeşi Havari Andreas'ın geleneğine göre kurulmuş bu Kilise'nin başında episkoposluk görevinde bulunuyor. Bu an, kardeş olan, Roma ve Kostantinopolis Kiliselerini özel bir ilişkiyle birleştiren kardeşçe bir buluşmadır.

Aralık 1964'te, Kudüs'te, haleflerimiz Papa VI. Pol ve Patrik Atenagoras'ın, anılmaya değer

buluşmasının ardından bu ilişkinin gelişmesine yeniden hayat veren Allah'a içtenlikle teşekkür ediyoruz. *Tomos Agapis*'te yayınlanan karşılıklı yazışmalar, aralarında gelişen bağların ne denli derin olduğunu kanıtlayıp Roma ve Kostantinopolis Kardeş Kiliseleri arasındaki ilişkiye yansıyor.

Vatikan Konsilinin bitiş oturum döneminin arifesi 17 Aralık 1965 günü, muhterem seleflerimiz, Sen Jorj Patriklik kilisesi ve Vatikan'ın sen Piyer Baziliği için eşi bulunmaz ve unutulmaz bir adım atarak, 1054'teki trajik anatemyı Kilise'nin hatırasından sildiler. Bununla ilişkilerimizdeki değişikliğin gerçek kararlılığını gösterdiler. O zamandan beri, karşılıklı yakınlaşma yolunda birçok önemli adım atıldı. Özellikle selefim Papa II Jean Pol'ün, 1979'da Konstantinopolis'i ve Ekümenik Patrik I. Bartolomeus'un Roma'yı ziyaretini hatırlıyorum.

Benim bugünkü buradaki varlığım, Allah'ın lütfuyla, Roma ve Kostantinopolis Kilisesinin tam birliğini, o aynı ruhla birliği oluşturma yolunda ilerleyebilmek ve ortak angajmanımızı yenilemek içindir. Engelleri aşmak ve bu amaçtaki pastoral işbirliğine yarar sağlayabilecek tüm yolları, ortodoks kardeşlerimizle beraber aramak için Katolik Kilisesinin bütün gayreti göstermeye hazır olduğunu sizi temin ederim.

Bu iki kardeş, Petrus adını alan Simon ve Andreas, balıkçıydılar ve İsa onları insan balıkçısı olmaya çağırmıştı. Dirilmiş İsa, Göğe çıkmadan önce, vaftizle ve öğretilerini müjdeleyerek, tüm ulusları öğrencisi yapmak üzere onları da diğer Havarilerle birlikte yollamıştı (*Matta 28,19, Luca 24,47, Elçilerin İşleri 1,8*).

Aziz kardeşlerimiz Petrus ve Pavlus'un bizlere bıraktıkları bu görev amacına ulaşmaktan çok uzak. Aksine bu görev daha da acil ve gereklidir ve sadece bu mesajla marjinal ilgisi olan kültürler değil aynı zamanda eskiye dayanan köklü Hıristiyan gelenekleri olan Avrupa kültürlerini de ilgilendiriyor. Sekülerizasyon süreci bu geleneğin gücünü zayıflatıp tartışmalara yol açarak reddetmektedir. Bu olay karşısında, Avrupa'nın öz köklerinin, geleneklerinin ve Hıristiyan değerlerinin bilincini yenilemek ve yeni bir canlılık katmak için bütün diğer Hıristiyan cemaatleri ile birlikte çağrılmaktayız.

Katolik Kilisesi ile Ortodoks Kilisesi arasında daha sıkı bağlar oluşturmaktaki gayretlerimiz bu misyonumuzun bir parçasıdır. Hıristiyanlar arasında varolan bölünmeler dünya için bir skandal olup, İncil'i müjdelemek için bir engeldirler. Çilesinin ve ölümünün arifesinde, etrafında öğrencileri olan Rab, dünyanın inanabilmesi için, tutkuyla, onların bir olması için dua etti (*Yuhanna 17, 21*). Allah'ın her insana olan sevgi mesajı, Hıristiyanlar arasındaki kardeşçe birlik ve karşılıklı sevgi sayesinde, inandırıcı olabilir. Günümüzde Hıristiyan dünyasına realist bir gözle bakmak isteyenler bu tür bir tanıklığa acil ihtiyaç duyulduğunu keşfedecektir.

Simon Petrus ve Andreas birlikte insan balıkçıları olmaya çağrılmışlardı. İki kardeş bu aynı angajmanı farklı şekillerde uyguladılar. Simon, kişisel zayıflığına rağmen, "Petrus" olarak çağrıldı. Bu "kayanın üzerinde Kilise kurulacaktı ve ona özel bir şekilde Göklerin Egemenliğinin anahtarları

emanet edildi (*Matta* 16, 18). Petrus'un güzergâhı onu Kudüs'ten Antakya'ya ve Antakya'dan da Roma'ya götürecekti. Ve bu şekilde o şehirde evrensel sorumluluğunu icra edebilecekti. Talihsiz bir şekilde bizim farklı görüşlerimize neden olan Petrus'un ve Haleflerinin evrensel hizmet mevzusunu, umarız, son zamanlarda yeniden başlayan, teolojik diyalog sayesinde aşabileceğiz.

Saygıdeğer selefim, Allah'ın Hizmetkârı Papa II. Jan Pol, Petrus'un birlik hizmetini belirleyen merhametten sözetmişti. Petrus'un kendisi bu merhameti birinci olarak yaşadı (*Ut unum sint* Papalık Genelgesi, 91). Bu temel üzerine Papa Jan Pol kardeşçe bir diyalog başlatma davetinde bulundu. Bu diyalogun amacı, Petrus'un görevinin doğasına ve özüne saygı göstererek, bu görevin "iki taraftan da kabul edilen bir sevgi hizmetini gerçekleştirebilmesi için", yeni yollar saptamaktır (*Ut unum sint* Papalık Genelgesi, 95). Bugün bu daveti tekrar edip yenilemeyi arzuluyorum.

Simon Petrus'un kardeşi Andreas'a Rab, isminin de ifade ettiği gibi, başka bir vazife vermişti. Andreas yunanca konuştuğu için, Filippus'la birlikte İsa'yı tanımaya gelen Yunanlıların Havarisi olmuştur (*Yuhanna* 12, 20). Dinî gelenek, onun sadece Küçük Asya ve Karadeniz'in güney bölgelerinde değil, burada da ve aynı zamanda şehit olduğu Yunanistan'da da görevini sürdürdüğünü anlatıyor.

Bundan dolayı, Havari Andreas ilk zamanlardaki Hıristiyanlık ve Yunan kültürünün buluşmasını temsil ediyor. Bu buluşma, özellikle Küçük Asya'da, Kapadokyadaki büyük Kilise Babaları sayesinde mümkün oldu. Onlar hem Doğu hem de Batı Kiliselerinin litürjisini, teolojisini ve ruhaniyetini zenginleştirdiler. Hıristiyan mesajı, buğday tanesinde olduğu gibi (*Yuhanna* 12, 24) toprağa düşüp öldü ve pek çok ürün verdi. Hıristiyan mesajı ile Yunan kültürünün verimli buluşmasından ortaya çıkan bu miras için derinden müteşekkir olmalıyız. Bunun Doğu ve Batı Kiliseleri üzerinde kalıcı etkisi oldu. Yunan Kilise Babaları bizlere çok değerli bir hazine bıraktılar. Kilise halen bu hazineden hem eski hem yeni değerler çıkararak beslenmeye devam ediyor. (*Matta* 13, 52).

Meyve vermek için ölen buğday tanesinin bizlere verdiği dersin aziz Andreas'ın hayatıyla da ilişkili olduğunu görüyoruz. Dinî gelenek, Andreas'ın, Rab'bi ve Öğretmeni İsa gibi, Yunanistan'da Patras'ta, yaşamını yitirdiğini anlatıyor. Petrus gibi, o da bir haç üzerinde şehit oldu. Bu haça günümüzde Aziz Andreas'ın haçı olarak tapınıyor. Andreas'ın verdiği örnekten, Mesih'i ve çarmıhı örnek almanın, tüm Kilise için olduğu gibi, her Hıristiyanın da katedeceği yolu olduğu ve yeni ve ebedî bir hayata götürdüğü görülüyor.

Tarih boyunca, Roma ve Kostantinopolis Kilisesi buğday tanesi tecrübesini çok sık yaşadılar. Tertulianus'un tanınan sözlerinin ifade ettiği gibi, Yeni Hıristiyanların tohumu olan birçok ortak şehidimizin kanını bizler birlikte yüceltiyoruz (*Apologeticum* 50,13). "Hacılığını dünyanın zulmü içinde ve Allah'ın tesellisiyle" devam ettirmek zorunda olan Kilise bu aynı ümidi şehitlerle paylaşıyor (*Lumen gentium* 8; cfr s. Agostino, *De Civitate Dei*, XVIII, 51,2). Henüz ardımızda

bıraktığımız yüzyıl da, Doğu'da ve Batı'da cesur imanlı kişilerin tanıklıklarını gördü. Günümüzde de dünyanın bir çok yerinde bu tür tanıklara rastlanıyor. Onları dualarımızda ve mümkün olan her şekilde analım, destek olalım ve dünyadaki tüm liderlerden insanın temel hakkı olan din özgürlüğüne saygılı olmalarını ısrarla isteyelim.

Katıldığımız bu Kutsal Liturji Aziz Yuhanna Hrizostomos'un ayin usulüne göre yönetildi. Mesih İsa'nın çarmıhı ve dirilişi mistik olarak mevcuttular. Bu biz Hıristiyanlar için sürekli yenilenen bir ümit kaynağı ve işaretidir. *Aziz Andreas'ın ızdırabıyla* ilgili ünlü antik metinde de bu ümit görkemle ifade ediliyor: "Mesih'in bedeniyle kutsanmış ve onca değerli taşlarla donatılmış Selam sana ey Çarmıh...". Müminler senin sevincini ve armağanlarını tanısınlar...".

Mesih İsa'nın çarmıhın üzerinde kurtaran ölümüne ve bütün insanlık ailesine sunduğu ümide duyulan inanç Ortodoks ve Katolik Kiliselerimizde aynıdır. Dualarımız ve günlük etkinliklerimiz sadece Kutsal Litürjide hazır bulunma arzusunda kalmamalı, Rab'bin tek sofrasında aynı eklemek ve aynı kupayı paylaşarak, birlikte Kutsal Litürjiyi kutlama yetkinliğine varmalıyız. Bugünkü buluşmamızın tam birliğin armağanına doğru bir dürtü ve sevinç verici bir ön belirti olmasını diliyoruz. Allah'ın Kutsal Ruh'u bu yolda bizlere eşlik etsin!

© Copyright 2006 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana